

KinderCampus. De wereld op een postzegel

Leren is een ontdekkingsreis door de wildernis.

Soms leer je met je handen, dan weer met je voeten en ook wel eens met je neus.

Soms leer je er iets bij, soms leer je iets compleet nieuws.

Soms leer je van een ander en soms van jezelf.

En soms leer je uit een boek, maar meestal door gewoon te beginnen.

Zo leer je rekenen, schrijven, koprollen, lezen, stuiteren en nog veel meer.

Je leert om lief te zijn voor jezelf.

Voor de wereld.

Hoe je kijkt door iemand anders z'n ogen.

En dat leren maar op één manier kan: door vol te houden.

Het is best spannend als je iets nog niet kan.

Of als iets nog niet helemaal lukt, terwijl het lijkt alsof de anderen het al wel kunnen.

Lijkt.

Want allemaal duikelen we die griezelige leerkuil in, wel een paar keer per dag.

En dan klauteren we er samen er weer uit.

En soms is school ook gewoon stom.

Net als het leven.

Dan is het onrustig en lukt het niet om elkaar te verstaan.

Maar het wordt ook altijd weer stil.

Er draait iets en ineens zie je het.

Het zit heel anders dan je dacht.

Zo groei je.

En weet je wat het mooie is? Je stopt er nooit mee.

Elke dag, op je eigen manier, in je eigen tempo.

Morgen kan je weer meer dan vandaag.

En morgen is nog maar één nachtje slapen.